

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej v právnej veci žalobcu: **S.Ro.**, zastúpeného advokátom JUDr. R. P., proti žalovanému: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 6. novembra 2007, č. RL/110/2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. júla 2008, č. k. 1 S 15/2008-54, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. júla 2008, č. k. 1 S 15/2008-54 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo rozhodnuté, že porušil povinnosť ustanovenú v § 16 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o vysielaní a retransmisii) tým, že dňa 10.04.2007 o cca 18.25 hod. odvysielal program „Z prvej ruky“, v ktorom nezabezpečil objektívnosť a nestrannosť, za čo mu bola uložená podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona sankcia – upozornenie na porušenie zákona. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že krajský súd sa priklonil k právnemu názoru žalovaného, že z hľadiska zachovania vyváženosti bolo potrebné, aby žalobca k postavenej téme rozhodne poskytol priestor na reakciu aj zástupcovi

koalície, pričom bolo dôležité, aby protichodný názor v rámci predmetného programu zaznel. Uloženie sankcie – upozornenie na porušenie zákona – považoval krajský súd za primerané porušeniu zákona.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok, zrušil rozhodnutie žalovaného a výrok o trovách konania navrhol zmeniť tak, že žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi trovy konania na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Tvrdil, že žalovaný rozhodol o uložení sankcie po uplynutí šesťmesačnej subjektívnej zákonnej lehoty. Jeho tvrdenie vyplývalo z názoru, že za deň, rozhodujúci pre začatie plynutia subjektívnej lehoty, nemožno považovať iný deň, ako ten, v ktorom je Rade (žalovanému) takéto podanie doručené, t.j. deň, keď sa ako orgán „dozvie“ o tom, že malo dôjsť k porušeniu povinností, ktorých dodržiavanie chráni. Pretože žalovanému bola doručená sťažnosť 26. apríla 2007, týmto dňom mu začala plynúť podľa názoru žalobcu šesťmesačná subjektívna zákonná lehota podľa § 64 ods. 3 zákona o vysielaní a retransmisii na uloženie sankcie, a preto rozhodnutie zo dňa 06.11.2007 bolo po uplynutí uvedenej zákonnej lehoty. Žalobca v podanom odvolaní namietal tiež nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že programom „Z prvej ruky“, odvysielanom dňa 10.04.2007 naplnil všetky zákonné atribúty pre politicko-publicistický program a splnil svoju povinnosť zabezpečiť objektivitu a nestrannosť takéhoto typu programu tým, že do vysielania pozval ako hostí dotknutých predstaviteľov koalície, zástupcu opozície, ktorá predkladala návrh na odvolanie ministra J. a zástupcu nezávislého občianskeho združenia a že diskusiu hostí, ktorí pozvanie prijali, viedol moderátor spôsobom, ktorý nijako nezvýhodňoval žiadnu z dotknutých strán. Naopak, súčasťou diskusie bol aj kritický postoj moderátora a pani W. k netransparentným postupom predchádzajúcej vlády. Za daných okolností tak jediná „nevýhoda“ jednej z oslovených strán spočívala v skutočnosti, že sa ponúknutú „výhodu“ rozhodla vedome a dobrovoľne odmietnuť. Poukázal na to, že tak žalovaný ako aj krajský súd kladú toto „seba-znevýhodnenie“ za vinu žalobcovi, dôsledne pritom ignorujú tú skutočnosť, že moderátor relácie i jej politicky neutrálny hosť veľmi kriticky hodnotili konanie aj tej politickej strany, ktorej zástupca účasť na diskusii neodmietol. Právny záver, že týmto postupom žalobca porušil svoju zákonnú povinnosť zabezpečiť objektivitu a nestrannosť svojho vysielania, je podľa názoru žalobcu nesprávnym právnym posúdením veci.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. K veci uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné, nakoľko krajský súd napadnutým rozsudkom vec posúdil správne s riadnym a náležitým odôvodnením a žalovaný v predmetnom správnom konaní v dostatočnej miere zistil skutkový stav veci, na ktorý správne aplikoval relevantné ustanovenia zákona. Ďalej mal za to, že rozhodnutie č. RL/110/2007 má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového

stavu zisteného v zmysle ustanovení uvedeného zákona. Ďalej uviedol, že žalobca nebol na svojich právach ukrátený rozhodnutím ani postupom správneho orgánu. Tvrdil, že rozhodnutie bolo vydané v zákonnej lehote a že až uskutočnenie monitoringu bolo v danej veci tým momentom, ktorým sa orgán, príslušný rozhodnúť vo veci dozvedel o porušení povinnosti. Zotrval na závere, s ktorým sa v napadnutom rozsudku stotožnil aj krajský súd, že z hľadiska zachovania vyváženosti mal žalobca k takto postavenej téme rozhodne poskytnúť priestor na reakciu aj zástupcovi koalície, pričom nemuselo ísť nevyhnutne priamo o dotknutého ministra. Bolo dôležité, aby protichodný názor v rámci predmetného programu zaznel, nakoľko predstaviteľka tretieho sektora logicky nebola dostatočnou a účinnou názorovou opozíciou voči prítomnému opozičnému poslancovi, keď navyše aj prítomná predstaviteľka tretieho sektora sa kriticky vyjadrovala k osobe ministra hospodárstva. Moderátor uviedol, že bol pozvaný aj zástupca koalície, konkrétne minister hospodárstva, ale jeho hovorca účasť ministra údajne odmietol. Rovnako údajne reagovala aj hovorkyňa strany SMER-SD. Rada v predmetnom rozhodnutí konštatovala, že pokiaľ by aj účastník konania skutočne objektívne nemohol získať nikoho z vládnej koalície do diskusie na túto tému, mali tvorcovia predmetného programu možnosť postaviť tému širšie a diskutovať bez politikov. V tejto súvislosti žalobca vo svojej žalobe poukázal na autonómiu dramaturgickej výstavby svojho vysielania, k čomu si však žalovaný dovoľuje uviesť, že žalobca ako vysielateľ rozhlasovej programovej služby na základe zákona má primárne dodržiavať svoje zákonné povinnosti, ktoré mu okrem iného vyplývajú aj z ustanovení zákona o vysielaní a retransmisii.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c OSP. Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. O podanom odvolaní rozhodol bez pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta OSP).

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúvacieho konania je preskúvanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný rozhodol, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 16 písm. b) zákona o vysielaní a retransmisii tým, že dňa 10.04.2007 o cca 18.25 hod. odvysielal program „Z prvej ruky“, v ktorom nezabezpečil objektívnosť a nestrannosť, za čo mu bola uložená podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona sankcia – upozornenie na porušenie zákona. Žalovaný tak rozhodol po zistení, že uvedený program nespĺňal požiadavku nestrannosti, ktorá zahŕňa aj povinnosť poskytnúť pri konfrontácii priestor na vyjadrenie oboch stranám, vyváženosť a neutralitu; prezentáciou jednostranných informácií bolo divákovi znemožnené, aby si mohol pod vplyvom prezentácie viacerých názorových uhlov pohľadu vytvoriť vlastný, objektivizovaný názor na danú problematiku. V súdnom preskúvacom konaní krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného ako aj uloženú sankciu je potrebné považovať za zákonné.

Najvyšší súd SR sa so záverom krajského súdu stotožnil. Pokiaľ ide o dôvody odvolania, aj podľa názoru Najvyššieho súdu SR žalovaný sa o porušení povinnosti dozvedel z monitorovacej správy o šetrení sťažnosti č. 1921/98/2007, ktorá bola vypracovaná 19.06.2007, takže rozhodol v zákonnej šesťmesačnej lehote 6.11.2007. Judikatúra Najvyššieho súdu SR je už v danej otázke ustálená, preto v tejto súvislosti je potrebné len poukázať na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.11.2007, č. k. 5 Sž 50/2007 a 5 Sž 55/2007.

Nebolo možné prisvedčiť ani odvolacím dôvodom žalobcu, ktoré sa týkali nesprávneho právneho posúdenia veci. Bola daná objektívna zodpovednosť žalobcu za porušenie základných povinností vysielateľa, medzi ktoré patrí aj povinnosť zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a politicko-publicistických programov, pričom názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru (§ 16 písm. b/ zákona o vysielaní a retransmisii).

Bolo potrebné prisvedčiť záveru žalovaného, že politicko-publicistický program „Z prvej ruky“ zo dňa 10.04.2007 nespĺňal požiadavku nestrannosti, ktorá zahŕňa aj povinnosť poskytnúť pri konfrontácii priestor na vyjadrenie obom stranám, vyváženosť a neutralitu. Odvolací súd sa stotožnil aj s tým záverom žalovaného, že prezentáciou jednostranných informácií bolo divákovi znemožnené, aby si mohol pod vplyvom prezentácie viacerých názorových uhlov pohľadu vytvoriť vlastný, objektivizovaný názor na danú problematiku.

Keď teda krajský súd dospel k právnemu záveru, totožnému so záverom žalovaného a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd z dôvodov, uvedených vyššie, za správny. Najvyšší súd SR preto nebude opakovať odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia a ani odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP v znení zákona č. 384/2008 Z. z., účinnom od 15.10.2008). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému

žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému správne mu orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 18. marca 2009

JUDr. Elena Kováčová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová